ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх услодів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

В МОНТРЕАЛ ВПРОВАДЖУЮТЬ СТАН ОБЛОГИ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ

Монтреал, Кве.

Зростання числа безробітних в Монтреалі ніяк не припиняється, а, навпаки, більшає. Стан життєвий безробітних стає щораз загрозливіший. Це помічає влада й замісць вдоволити домагання безробітних, вона ще заводить строгіші адміністративні законні обмеження свободи рухів безробітних. Ось зараз на вулицях міста неможна стояти навіть одному чоловікові, коли він є безробітний, а їх добре пізнають вже тутешні поліємени. Скоро будь-де на вулиці пристане на хвилинку безробітний, до його вже спішать сторожі панського порядку й проганяють, наказуючи, щоби кудись йшов далі й не затримувався. Куди має йти безробітний, де він має дінутися, про те вони не говорять.

Й безробітні ходять. Ходять цілими днями поздовж міських вулиць, ходять одинцем й невеличкими гуртами та питають одні в одних, як довго прийдеться їм бродити отак тими вулицями. Та відповіді важко почути. Кожний з їх почуває себе у безвихідному стані, голодний, обдертий, з виснаженим обличчям.

Я самий вже шукаю пів року за роботою, а її не можу ніяк найти. А є чимало таких безробітних, які теж вже місяцями тиняються містом в погоні за роботою, а її немає. Здається, що воно буде так довго оте масове безробіття, доки усі трудящі організованою силою самі не позбудуться його враз з тією системою визиску.

Безробітний.

ОТ І ЗАРАЗ Я ПИШУ СТРАШНО ГОЛОДНИЙ...

Бонвил, Алта.

Я виїхав з Вінніпеґу ще перед великодними святами. Я позичив собі в мого сусіда Томчака $25 на дорогу й поїхав шукати праці. Вдома я не оставив ні одного цента своїй рідні. Пустився я в дорогу. Трен сюди коштує $32.35. Я не мав стільки й їхав за гроші до Саскатуну, а далі мусів битувати трена. Я приїхав до Бонвил на ґенк до роботи. Та зараз праці ще не було. Я цілий тиждень мусів жити випрошеним хлібом.

Я став до праці. Ще не напрацювався, як на 13 травня покотилися згори тайги на мене й придавили сильно. Ледве мене витягнув мій товариш з-під них. Отак покалічений я мусів пролежати до 6 години вечером. Скінчили другі робітники працю й я приїхав з ними до кара. Там зачекав я ще, заки робітники повечеряли. За яку годину мене відвезли до лікаря до шпиталю.

Положили мене в ліжко, й я говорю лікареві, щоби щось робив зі мною, бо маю страшний біль. Лікар щось побалакав з норсею й вона принесла мені брили леду й поставили мені до ноги, запускаючи щось голкою попід шкіру. З тим я мучився цілу ніч.

На другий день взяв мене лікар на електричне освітлення й ствердив в мене зламання кістки. Ногу зацементував і я знов опинився в ліжку.

Отак закінчився мій заробіток. Я їхав здому, щоб хоч дещо заробити на втримання рідні, так не довелося. А тут моя дружина теж описує мені своє горе та злидні й просить допомогти їй, щоб бодай хоч одного долара переслав для неї. Діти не мають їсти, не мають в що вбратися. Та панам байдуже, що там десь вдома у голоді й страшній нужді діти коротають дні. Я самий, коли пишу отих пару слів, почуваю страшний голод.

Шкода, що так вихваляють синьожовті патріоти на сторінках своєї спродажньої преси добробут Канади, а той "добробут" відчуває на собі кожний робітник, без огляду на те, до якої належить нації чи колиру. От і зараз я маю в шпиталю на рано два кавальчики хліба далеко меншого, чим вдома давав я своїй дитині колись.

Та я думаю, що робітники й усі безробітні вже відчули на собі оте жахливе життя, в якому зараз опинилися сотки тисячів працюючих Канади. Те саме й життя заставить усіх робітних і безробітних пролетарів піти в боротьбу за повне втримання або працю. Інакше й не може бути.

М. Ярославів.

РОБІТНИКИ ДАЮТЬ МІНІСТРОВІ КРІРОВІ Й ЙОГО АҐЕНТОВІ ПЕРЕДВИБОРЧУ ЛЕКЦІЮ

Брендон, Ман.

Кампанія за голосами і обдурювання робітництва передвиборчими обіцянками почалася була в Брендон заходом ліберальної партії та їхнім представником п. Крірарем, міністром залізниць і каналів, кандидатом до парляменту з цеї округи. Другий з ряду мітінґ згаданого кандидата в цій місцевости відбувся між чужинецькими робітниками в пятницю вечером, 13 червня, в патріотично-католицькій галі на 10-ім стріті. На той мітінґ привів пан міністер зі собою також українського "політикана" в особі п. Ферлея з Вінніпеґу.

Мітінґ був проголошений як публичний і на него зібралися робітники ріжних національностей і напрямків, прийшли теж робітники і з робітничих організацій. До слова покликано п. Крірара і той почав свою міністерську промову.

Він почав наводити, які то "заслуги" положив ліберальний уряд для канадійського населення, якто уряд віддав провінції Манітобі (значить, манітобським капіталістам) природні багацтва, розказав, яку "свободу" плекає ліберальний уряд в Канаді, які добросусідські взаємини вдержує з другими націями і краями та висказав ще погляд, що коли ліберальний уряд надалі останеться при владі, він буде старатися зробити всіх мешканців цеї країни добрими канадійцями. Політику Бенета і консервативної партії він побивав тим, що консервати хотять ввести більшу цлову тарифу, а що до теперішного безробіття то він сказав, що воно є наслідком скупого врожаю з минулого року і коли Канада буде продукувати річно 500 мільйонів бушлів пшениці, то безробіття зовсім зникне, а "просперитi" буде розливатися по цілій країні, як води ріки Асинибойн по низинах Брендону в часі повені.

Прийшла черга на питання і тепер почався гарячий час для пана міністра. Один англійський товариш, добре звісний між тутешнім робітництвом і в русі безробітних, почав доказувати бесідникові, з яких дійсно причин являється безробіття і в яскравих красках змалював ту твердолобу політику, з якою ставився весь час уряд Кінґа до безробіття. Як примір навів він, що безробітні Брендон дістають лише по одному бохонцеві хліба на день допомоги, хоч деякі з них живуть тут вже довші роки, а навіть воювали за Канаду в часі всесвітньої війни. Залунала буря оплесків

Другі товариші питали знову, де та оспівана свобода, коли в Торонто і по других містах царює право пястука і терору відносно всего того, що робиться орґанізованим робітництвом.

Речником пана Крірара перед українськими і польськими робітниками був п. Ферлей. Він хотів змалювати Крірара якимсь героєм, хотів вибілити чорні вчинки ліберального уряду, але кожний присутний зразу побачив, що це мова надута і що вона неможе мати ніякого впливу на присутних, серед яких було багато безробітних. Присутним було цікаво знати, чи п. Ферлей також належить до ліберальної партії, коли він так за нею розпинається, але на те питання п. Ферлей говорив, говорив і застряг. Він виявив, що він є членом проґресивної партії, за ліберали він аґітує тому, що вони мають за собою дуже добрий рекорд в державних справах, а в Вінніпеґу буде голосувати за "незалежниками", бо ті знову зробили там найкращу роботу! Він признався, що був навіть комуністом в давніших часах, але чому він покинув партію, того не сказав.

Після такої плутанини слів деякі з присутних українських і польських робітників завдали ще п. Ферлейові кілька здорових запитань, але відповідь на все була соромна. Зрозуміла річ, що більшість робітництва була такими негідними промовами бесідників з плятформи обурена, а зате грімко оплескувала вискази своїх робітничих представників, що говорили з салі. Взагалі цілий мітінґ перейшов був під контролею радикальних робітників.

На добавок провалу буржуазних бесідників виступив ще з кількома словами крайно невільничого характеру голова мітінґу п. Наконечний. Він приміром заявив своє ворожe становище до того, що деякі робітники, які мають в старім краю свої родини, посилають їм гроші, запрацьовані собою гроші. Йому жалко стало грошей, а не тих матерів і дітей, що нуждаються в буржуазних країнах західньої Европи без куска хліба.

На закінчення додам, що згаданий мітінґ був дуже доброю політичною лекцією як для робітників так і для буржуазних кандидатів до парляменту. Політичною лекцією для робітництва в тому, що пани і їх прислужники вміють завжди, коли того їм потреба, виступити перед робітників, але лише з купою гарних слів і обіцянок, а для буржуазних політикерів теж повчаючим було те, що вже не час їм годувати робітництво лише самими ілюзіями, але вони мусять числитися з дійсними потребами і життєвими домаганнями того-ж.

Робітник.

НА БРЕХНІ ВИРОСТАЛИ, НА БРЕХНІ Й ПОГИНУТЬ

Торонто, Онт.

Ще в місяці березні я прочитав англійську ґазету "Ді Івнінґ Телеґрам", в якій була поміщена фотографія знимка ґрупки козаків таки з Торонта. Це так влізло "козачество" Народного Дому на шпальти буржуазної ґазети. Саме в той час готовились ті "козаки" до вистави "Запорожець за Дунаєм" й проголосили себе аж в англійській ґазеті.

Питання є, зачим ціпли "козаки" в ґазету? Чи може хотілось патріотам з Народнього Дому затягнути на свою виставу англійську публику? Не думаю. Й, гадаю, вони теж про те не думали, коли лізли на сторінку вечірної телеґрами. Та зараз під тією знимкою торонтоських "козаків" подали народнодомівці поясвення. У їх так і кажеться, що в Торонто є 7 тисячів українців, які обєдналися навколо Народного Дому. А той Народний Дім служить для роботи й являється твердинею у розбиванню червоних.

Прочитавши таке в буржуазній ґазеті, мені стало дивно, як може в їх бути аж 7 тисяч членів і членкинь. Це-ж чимала сила. Я постановив піти на те представлення, так широко проголошене в англійській ґазеті. Зайшов я до середини в день представлення. Вже 8 година вечером, на салі всього 3 дозени глядачів. Публики й більше таки не приходило. Представлення почалося.

Я повернувся до свого сусіда й питаю:

Щось замало публики?

— Та в нас так завжди, відповідає він мені.

Й куди ж ділися отих 7 тисячів українців, що їх зачислив до свого гнізда патріотичний писака на шпальтах буржуазної ґазети? Я думаю, що оті контрреволюційні гнізда матимуть хиба тоді 7 тисячі членів, як на Західній і Прикарпатській Україні запанує радянська влада й повикидає геть на смітники усю контрреволюційну зграю, що зараз багнюкою розлилася на тих українських землях. От тоді всі вони найдуть і тут прибіжище, доки й відси їх не проженуть свідомі робітники.

Торонтонець.

КАНАДІЙСЬКІ ПЕТЛЮРІВЦІ БРЕШУТЬ, КОЛИ ГОВОРЯТЬ, ЩО НЕМАЄ БЕЗРОБІТНИХ

Ню Бетлфорд, Онт.

Нераз можна подибати в петлюрівському "Українському Голосові", що в Канаді немає безробітних й що робітникам живеться добре, вони заробляють, а лише не роблять ті, що не хочуть працювати. Є й чимало інших брехнів на робітників й їхнє злидечне життя.

Щоб викрити оту брехню патріотичних писаків, я самий скажу, що зараз сиджу вже 7 місяців без праці, хоч шукав і шукаю за нею по усім-усюдам. Неможу навіть найти роботи за самий борт, а не го за плату. За працею шукають і вистоюють попід компанійними офісами не лише я, але й сотки тисячів безробітних по усій Канаді. Та писаки петлюрівського "УГ" знають, як живуть безробітні, вони знають, як ті самі безробітні бродять вулицями навіть самого Вінніпеґу, лише про їх "Укр. Голос" не напише, бо йому наказав капітал мовчати про положення безробітних. За те петлюрівська ґазета заповнена найбрехливішими новинками проти Радянського Союзу, та проти революційного робітництва усього світу.

Та колись терпець урветься трудящим й за свою юдину роботу петлюрівщина заплатить колись усім своїм кодлом.

І. С.

ЧЕРВОНІ СТРІЛЬЦІ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ МУСЯТЬ ВЗЯТИ УЧАСТЬ В БОЯХ З КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНИМИ БАНДАМИ

Монтреал, Кве.

Українські провокатори знов намагаються розпалити братовбивчу війну між українськими трудящими. Вони хочуть знови ті часи князівства та гетьманства, коли то пани гнали українських трудящих виморджувати себе взаїмно для їхньої користі.

Гетьманщина і отаманщина наших часів теж має за собою збродняреське минуле, коли вони самі громили українських робітників і селян, кликали й другі бандитські кольони на Україну, щоб в крові затопити надбання революційного Жовтня.

Свою чорну провокаторську роботу не закинули й зараз ні отаманщина ні гетьманщина. Порозкидані по імперіялістських смітниках, вони далі мобілізують усі чорні сили проти Радянської України, гендлюють нею по капіталістських ринках, зненавиджені українськими трудящими й тими бойцями, що станули у відкритому бої проти тієї провокаторської наволочі. Отаманщина, яка служить далі вірно Варшаві, бачить, що на Західній Україні селяни і робітники зрозуміли, кому служить ота зграя й кому хоче віддати в неволю всіх освободжених, а з вільної Радянської України зробити Україну тортур, гнету і визиску.

Отаманщина петлюрівського покрою шукає ратунку при помочи таких же самих провокаторів межи еміґрацією в Канаді, що то при помочи фальшивих патріотичних кличів збаламучує несвідоме робітництво і провокує братовбивчу війну, щоб спільно з польськими панами будувати самостійну Україну. Петлюрівщина нічого не згадує, що вона йде якраз з тими самими катами, з якими вона розбила якраз визвольний рух українських трудящих Західньої України, з тими самими катами, що й зараз жерть люто десятки тисяч жертв найкращих боєвиків, тримають загнутих в тяжкі кайдани мільйони українських селян і робітників.

І ми, всі бувші галицькі стрільці, які переживали всі ті страхіття, заподіяні тими катами, з якими хочуть нас злучити, ми рішучо повинні відкинутися як у пресі так по товариствах і висвітлювати несвідомим робітникам діяння отих варшавських провокаторів й повести ударну кампанію проти їхньої спродажної роботи. Покажім їм, що не дамо вже себе більше обманути і не допустимо до пролиття братньої крови за петлюро-варшавських катів і їхніх аґентів. Скажім, що не вдасться їм нас спровокувати, бо наші рани ще не загоєні з 1918—1920 р.р. Ми не забули тих товаришів, що положили свої буйні голови у завзятих боях за оту спродажну отаманщину за тих, що тепер валяються по варшавських смітниках і хочуть привернути ті самі часи братовбивчої війни.

Ми не забули найбільшого страхіття тифу, як ми лежали на голій соломі в бруді, заношені, без лікарської помочі. Та сама отаманщина нас оставила на поталу денікінських різнишак. Нам предвиджується ота Голгофта Галицької армії Брест-Литовський, Ланцут і Вадовиці, де наші товариші з голоду, холоду, від побоїв, в тифі і гарячці денно сотками кінчали життя; а ми, що плентались своїм життям, мусіли самі запрягатися у вози і возити на кладовище своїх товаришів.

Нам предвиджуються ті хвилини, коли ми маширували з похиленими головами, босі, обдерті, в невідому сторону, щоб лише схоронитись від рук шляхетських катів, а отаманщина на чолі з головним отаманом Петлюрою в Шепетівці у той час з великим тріюмфом і зі шістьма пудами золота виїзджали у Варшаву, щоб добити зовсім визвольний рух галицьких скитальців. Ми неможемо забути зневаги від польських катів, коли ми вратувались з Голгофти й повернули домів, а там мусіли голоситись два рази денно польським поліцейським собакам, що нас заставили підлоги мити, дрова рубати, виходки чистити. Найбільше осталась в нашій памяти чорна зрада отаманів і отаманчуків, коли галицькі страдальці при допомозі Червоної армії знову створили боєві частини, щоб спільно вдарити на варшавських катів і їх аґентів, щоб освободити всіх поневолених на Західній Україні і в той останній рішаючий момент отаманщина зраджує Червону армію, ту армію, що заопікувалася хворими стрільцями й тифозними.

Всі ті жертви страхіть, тортур, знущання, заподіяні якраз тими самими варшавськими катами і їхніми провокаторами, аґентами, а зрадниками українського трудового народу, кличуть о помсту усіх українських трудящих.

Обовязок всіх галицьких страдальців під теперішну хвилю крикнути у вічі всім варшавським провокаторам, котрі сиділи погноєм тут в Канаді і не бачили того страхіття галицької армії і терпінь трудящих Західньої України:

Геть братовбивчу війну!

Геть з варшавськими провокаторами!

Загибіль всім катам українського трудового народу! У бій в обороні Радянської України і за визволення всіх українських земель з кіхтів польської шляхти, румунських бояр, чеських панів і прилучити до Радянської України та доповнити могутній Радянський Союз.

Червоний Укр. Гал. Стрілець.

SAFEWAY STORES
DISTRIBUTION WITHOUT WASTE

СПЕЦІЯЛЬНОСТИ НА СУБОТУ 28 ЧЕРВНЯ

СТОР БУДЕ ЗАКРИТИЙ ЦІЛИЙ ДЕНЬ У ВІВТОРОК 1 ЛИПНЯ (ДОМІНІОН ДЕЙ).

МАСЛО	БАНАНИ
Найкраще Гайвей Крімері	Свіжі і достиглі
ФУНТ — — — — 31Ц	3 ФУНТИ ЗА — — 25Ц

МОРЕЛІ І БРОСКВИНІ Каліфорнійські, пікнікова вел., 2 бляшанки		— 25Ц
ОЛИВС Либіс Квін	7-унцовий слоїк	— 19Ц
РЕД КРАВН ПАТЕД МІТС, величина бляшанки ¼, 4 бляшанки за		— 25Ц
ШАТО СИР	півфунтовий картон	— 19Ц
ДОМЕСТИК ШОРТЕНІНГ (смалець), 1-фунтовий картон, 2 карт.		— 25Ц
СЕЙФВЕЙ КЕЙКИ	один	— 15Ц
ЯГОДИ Бритіш Коломбійські	24 пайнти кейс за	— $3.79
" " "	баксочка	— 18Ц
ЯБЛУКА Вайнсепс	3 фунти за	— 25Ц
ПІЧЕС Траюмфс	дозин	— 43Ц
НОВІ БАРАБОЛІ	5 фунтів за	— 27Ц
БИНГ ЧЕРЕШНІ	фунт за	— 29Ц
ШАЛАТА Каліфорнійська головками, знаменита якість, 2 головки		— 19Ц
ОГІРКИ	2 за	— 15Ц
СЛИВКИ Сента Роза, велика банка	одна за	— 79Ц
ОГОРОДИНА вязанками	2 вязанки за	— 17Ц

Safeway Stores Limited